

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” privind constatarea faptului de îngădire în dreptul la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 16 octombrie 2017, Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” privind constatarea încălcării dreptului la informație și dreptul la examinarea cererii din 11 septembrie 2017 în termenul stabilit de lege, obligarea examinării cererii din 11 septembrie 2017 cu prezentarea informației solicitate, cât și încasarea prejudiciului moral în mărime de 4250 de lei.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 11 septembrie 2017, ora 17.54, în baza Legii privind accesul la informație, prin poșta electronică, a expediat la adresa asp@asp.gov.md cerere prin care a solicitat în baza art.13 alin.1, lit.a), b), 14 lit.a) din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în termenul stabilit de lege să fie informat despre data, ora, luna și de către cine au fost prelucrate datele sale personale, Străisteanu Gheorghe, IDNP xxxxxxxx, în perioada 01 ianuarie 2017 – 11 septembrie 2017 și în baza căru-i act juridic. Informația fiind necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată.

Angajații Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, conform mesajului extras în original din poșta electronică, au recepționat cererea în aceeași zi, la 11 septembrie 2017, ora 17:54:08.

A menționat că în demersul expediat prin poșta electronice, la care a fost anexată cererea, a solicitat confirmarea recepționării mesajului, data și numărul de înregistrare a cererii, fapt ce nu a fost confirmat.

La expirarea a 35 de zile de la data expedierii și recepționării cererii, careva răspuns la informația solicitată nu a primit astfel, consideră că i-a fost încălcat grav dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit de lege.

A menționat că prin refuzurile nemotivate de a examina, în termen legal cererea, angajații Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, au trecut peste toate limitele legale, fapt care i-a provocat daune morale și materiale irecuperabile, estimând prejudiciul moral în sumă de 4250 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul a concretizat cerințele acțiunii menționând că, după adresarea sa în instanța de judecată, a primit răspuns la cererea din 11 septembrie 2017, dar cu întârziere, în rest a susținut cererea de chemare în judecată pe temeiurile și motivele invocate.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” privind constatarea faptului de îngădare în dreptul la informație și repararea prejudiciului moral.

S-a constatat îngădare a dreptului lui Gheorghe Străisteanu la accesul la informație la soluționarea cererii din 11 septembrie 2017 adresată Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”, în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Străisteanu Gheorghe, s-a casat parțial hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea respingerii cererii de încasare a prejudiciului moral, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi prin care s-a admis parțial cerința lui Străisteanu Gheorghe împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” privind repararea prejudiciului moral.

S-a încasat de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe echivalentul bănesc al prejudiciului moral în sumă de 500 de lei, în rest, hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că în rezultatul nesoluționării în termeni legali a cererii, reclamantului i s-a cauzat un disconfort, stare de nesiguranță și chiar retrairi, pe motiv că informația solicitată urma a fi prezentată în anumite instanțe și autorități publice. Astfel, concluzia instanței de fond potrivit căreia este un remediu suficient pentru reclamant faptul, că i s-a admis acțiunea în partea constatării încălcării dreptului de acces la informație, este una greșită, contrară situației real existente și cadrului legal aplicabil or, în cazul dat sunt aplicabile prevederile art.1404 Cod civil.

La data de 08 august 2018, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei decizii noi de respingere a cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a indicat dezacordul său cu decizia instanței de apel menționând că instanța de fond în mod just a dispus respingerea pretenției reclamantului privind încasarea prejudiciului moral și corect a aplicat normele de drept care se referă cazului.

A menționat că hotărârea instanței de fond conține argumentări și răspunsuri a tuturor pretențiilor examinate și a argumentelor pe care s-a bazat reclamantul/intimat, este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces, fiind dată o apreciere completă,

obiectivă și sub toate aspectele probelor.

A indicat că instanța de apel a examinat cauza neobiectiv, superficial, nu a constatat cu certitudine circumstanțele cauzei și a interpretat eronat normele legale.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 05 iulie 2018 (f.d.66), în circumstanțele menționate, recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” la 08 august 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiență probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*,

2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh